

Arrest

nr. 277 266 van 12 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Peruaans staatsburger en afkomstig uit Callao, een havenstad vlakbij Lima met veel criminaliteit. In de wijk waar u woonde tierde de drugshandel met de hieraan verbonden (huur)moorden en andere misdaad welig. Opstootjes en aanvaringen tussen bendes onderling en tussen bendes en de politie waren dagelijkse kost. Er was geen enkele vorm van eerbied voor de lokale bevolking en het was een ware hel om daar te wonen. U werd dan ook een drietal keer het slachtoffer van overvallen, waaronder één gewapende. Klacht indienen was niet mogelijk, aangezien de politie zelf te bang is om de wijk binnen te komen en de criminelen na een klacht wraak zouden kunnen nemen. De overvallen waarvan

u het slachtoffer werd vonden voor de geboorte van uw dochter (...) plaats. Na de geboorte van uw dochter moest zij door de gevaarlijke omgeving voornamelijk binnenshuis bij uw moeder thuis blijven, aangezien u als alleenstaande moeder buitenshuis werkte. Ze heeft hierdoor geen onbezorgde kindertijd gehad. Sinds haar vijf jaar vertoont uw dochter tekenen van vroegtijdige puberteit. Op haar acht jaar werd dit ook objectief medisch vastgesteld, maar de dokters zeiden dat het te laat was om haar te behandelen. U drong evenwel aan en één van de artsen besloot uiteindelijk om een hormonale gentherapie voor te schrijven, hetgeen dan weer depressies bij uw dochter uitlokte. Haar zelfbeeld brokkelde dramatisch af. Omdat uw dochter al op heel jonge leeftijd het lichaam van een jongvolwassene had, riepen de misdadigers uit uw buurt haar na. U herinnerde zich dat u als kind zelf ook vroegrijp was en dat u sinds uw tiende door een volleybaltrainer werd belaagd. Hij probeerde u zelfs eens op twaalfjarige leeftijd te verkrachten, maar u kon hem van u afschudden door hem te bijten. Met uw daaropvolgende klacht bij de politie werd niets gedaan. U vreesde dat uw dochter hetzelfde lot als u zou moeten ondergaan en dat u niet in staat zou zijn om haar te verdedigen. Aanvankelijk was u bang om uw land te verlaten, zoals uw zus (...) (O.V. 9.063.467) in februari 2019 voor u had gedaan, omdat u niet van nul opnieuw wilde beginnen, maar toen uw dochter u zei dat ze daar niet verder wilde leven, greep u dat zo aan dat u besloot om alles achter te laten en voor haar een betere plek en toekomst te zoeken. U kwam in september 2019 in België aan. Omdat u aanvankelijk niet op de hoogte was van het bestaan van de asielprocedure, verzocht u pas op 10 juni 2020 om internationale bescherming, nadat uw zus en haar echtgenoot hier op 15 mei 2020 om internationale bescherming hadden verzocht. U vreest dat uw dochter bij terugkeer iets aangedaan zal worden door een misdadiger: ze zou net als u meer dan dertig jaar geleden bijv. verkracht of zelfs vermoord kunnen worden. U stipte nog aan dat door het geheel van haar medische problemen – ze is niet alleen vroegtijdig puber, maar ze is ook slechtiend, heeft een hypergevoelige huid en heeft een tumor ter hoogte van haar pols – haar geestelijke gezondheid er in België nog verder op achteruit gegaan is. Ze snijdt zichzelf en wil niet langer leven. Haar Belgische schoolpsychologe verzocht om dringende psychiatrische bijstand voor haar. U wil in België dan ook een kans om uw dochter te redden en haar een betere levenskwaliteit te geven, want u vreest dat ze zich bij terugkeer naar Peru door de situatie iets zou aandoen. Bovendien is de economische situatie in Peru er ten gevolge van de pandemie drastisch op achteruit gegaan. Mensen van uw leeftijd worden er op de arbeidsmarkt als 'afgedankt' beschouwd. U vroeg zich dan ook af hoe u in Peru de psycho-medische verzorging van uw dochter zou kunnen betalen. Ook de veiligheidssituatie is intussen verergerd, doordat Venezolaanse immigranten en misdadigers zich de afgelopen jaren overal in de armste wijken vestigen. De autoriteiten hebben intussen de noodtoestand in uw stad uitgeroepen.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw dochter; uw identiteitskaart en deze van uw dochter; uw dochters geboorteakte; foto's waarop uw dochter en uw woning in Callao te zien zijn; Peruaanse en Belgische medische documenten ter staving van uw dochters medische problemen; verschillende artikels in verband met de veiligheidssituatie en het uitroepen van de noodtoestand in Callao; een door de schoolpsychologe opgesteld attest, d.d. 16 maart 2022, waaruit blijkt dat ze ongerust is over uw dochters mentale gezondheid en dat uw dochter een afspraak heeft op 5 april 2022 in het kinderziekenhuis op de afdeling pedopsychiatrie; en een afsprakenformuliertje met afspraken op de dienst mentale gezondheid van de vzw La Gerbe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst houden uw dochters door diverse medische stukken en door een attest van haar schoolpsychologe gestaafde psycho-medische problemen – ze is vroegtijdig puber en heeft verschillende medische problemen; een hormonale gentherapie die ze als behandeling voor haar vroegtijdige puberteit kreeg, veroorzaakte bij haar ook psychische problemen (CGVS, p. 3; p. 6; p. 8-10; p. 13-15) – geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In dit verband kan er bovendien nog gewezen worden op de vaststelling dat jullie in Peru toegang hadden tot de aldaar beschikbare gezondheidsinstellingen. Zo kreeg uw dochter in Peru de diagnose van vroegtijdige puberteit en had ze toegang tot verschillende (privé-)dokters, onder wie een endocrinoloog (CGVS, p. 3; p. 9; p. 13). Kort nadat de diagnose was gesteld, vertrokken jullie naar België waardoor u in Peru niet gezocht heeft naar mogelijkheden om er haar geestelijke problemen te laten verzorgen. U erkende wel dat er mogelijkheden zijn om dergelijke psychische problemen te verzorgen (CGVS, p. 8).

U verklaarde daarnaast ook nog dat psycho-medische zorgen in Peru duur zijn (CGVS, p. 8) en dat de socioeconomische situatie er sinds het uitbreken van de pandemie in Peru er moeilijker op geworden is waardoor veel mensen ontslagen zijn en de lonen tot het absolute minimum werden verlaagd: op uw leeftijd zou u er bij terugkeer als 'afgedankt' worden beschouwd (CGVS, p. 5). Een dergelijk motief als dusdanig ressorteert echter evenmin onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socioeconomische overwegingen, zoals o.a. tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uwen hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. U verklaarde in dit verband dat u in Peru werkte en dat de woning waarin u woonde eigendom was van uw familie (CGVS, p. 4). U had toegang tot de sociale zekerheid in uw land en zelfs tot peperdure arts en artsen (CGVS, p. 9). Dankzij uw werk kon u voor uw dochter zorgen en later een vlucht naar België voor uw dochter en uzelf betalen (CGVS, p. 7; p. 14). U verklaarde weliswaar dat u op uw leeftijd onder meer door de gevolgen van de pandemie op de arbeidsmarkt als 'afgedankt' zou worden beschouwd. U erkende evenwel dat heel wat mensen ook op uw leeftijd op de arbeidsmarkt actief zijn, onder meer als zelfstandigen (CGVS, p. 5). Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Peru niet opnieuw toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt en dat u er levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verwees voorts naar de enorme criminaliteit in uw regio van herkomst. Om dit aan te tonen, legde u een aantal artikels neer die in de pers waren verschenen. Hieruit blijkt onder meer dat de Peruaanse overheid omwille van de hoge criminaliteitscijfers de noodtoestand in Callao heeft uitgeroepen (CGVS, p. 3-5; p. 9; p. 11-12; p. 14). Deze door u aangehaalde algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en de door u in dit verband aangehaalde voorbeelden (u werd net zoals enkele familieleden enkele keren het slachtoffer van een overval) houden evenmin verband met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. De door u geschetste criminaliteit is ook onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de laatste keer dat u persoonlijk het slachtoffer werd van een overval in Peru ongeveer een decennium voor uw vertrek uit het land was. Uw dochter werd, behalve dat ze op straat werd nageroepen, nooit het slachtoffer van criminaliteit (CGVS, p. 11-12). Overigens blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat dankzij de noodtoestand duizenden misdadigers in Lima en Callao konden worden opgepakt, met een significante vermindering van de misdaadcijfers als gevolg. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het loutere gegeven dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van (gewelddadige) criminelen niet voldoende ernstig is om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet te vallen.

Dat de door u aangehaalde veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en de door u aangehaalde vrees dat uw dochter het slachtoffer zou worden van criminelen onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade wordt tevens bevestigd door uw houding en deze van uw directe familieleden.

Ofschoon de echtgenoot van uw zus reeds op 2 juli 2018 uit Peru vertrokken is en uw zus hem hier in februari 2019 kwam vervoegen, bleef u samen met uw dochter nog tot in september 2019 in Peru. U

verklaarde dat, hoewel uw zus (...) u aangespoord had om net als zij naar België te komen, u niet naar hier wilde komen uit angst helemaal van nul te moeten herbeginnen. U besliste uiteindelijk pas door de mentale problemen van uw dochter om Peru te verlaten (CGVS, p. 10; p. 13). Tevens blijkt uit uw verklaringen dat uw dochters vader, die overigens vanuit Peru al enkele keren geld naar u in België opstuurde, uw moeder, uw zus (...) en haar echtgenoot nog allen in Callao verblijven. Uw zus en haar twaalfjarige dochter die dezelfde leeftijd als uw dochter heeft wonen in bij uw moeder, bij wie u zelf tot aan uw vertrek uit Peru inwoonde. Uw moeder keerde bovendien na een bezoek aan u en uw zus (...) in België op 3 maart 2022, i.e. een maand nadat de noodtoestand in Callao omwille van de criminaliteit aldaar was uitgeroepen, naar Callao terug (CGVS, p. 6-8).

Ook dient vastgesteld te worden dat u sinds september 2019 in België verblijft, waarna u een aantal maanden hier illegaal verbleef alvorens pas op 10 juni 2020 om internationale bescherming te verzoeken. Uw ter rechtvaardiging ingeroepen onwetendheid over de asielprocedure (CGVS, p. 14) kan niet worden weerhouden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen u niet heeft gedaan.

Uw houding en deze van uw familieleden, met name de vaststelling dat er klaarblijkelijk geen haast bij het vertrek van u en uw dochter uit Peru was gemoeid, uw laattijdig verzoek om internationale bescherming en de recente terugkeer van uw moeder naar Callao, waar nog verschillende van uw familieleden, onder wie de dochter van uw zus met dezelfde leeftijd als uw dochter, verblijven, staan haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve kan betreffende de belaging door uw volleybaltrainer nog opgemerkt worden dat de laatste keer dat u hem heeft gezien was toen u zestien of negentien jaar oud was, i.e. meer dan vijftig jaar geleden. U wist niet of hij nu nog leeft (CGVS, p. 12-13). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij

terugkeer naar Peru nog problemen met uw volleybaltrainer zou kennen. Volledigheidshalve kan betreffende de belaging door uw volleybaltrainer nog opgemerkt worden dat de laatste keer dat u hem heeft gezien was toen u zestien of negentien jaar oud was, i.e. meer dan vijftientig jaar geleden. U wist niet of hij nu nog leeft (CGVS, p. 12-13). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Peru nog problemen met uw volleybaltrainer zou kennen. Dat u vreesde dat uw dochter mogelijk net als u door één of andere crimineel aangerand zou kunnen worden (CGVS, p. 9), is een puur hypothetische vrees, die u niet met concrete elementen ondersteunde. In dit verband kan herhaald worden dat uw dochter, behalve dat ze nageroepen werd, nooit veiligheidsproblemen heeft gekend en dat uw zus' dochter, die dezelfde leeftijd als u heeft, nog steeds in Peru verblijft. Uit niets blijkt dat zij in Peru problemen zou hebben.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit, aan de identiteit en nationaliteit van uw dochter en aan jullie afkomst uit Callao wordt niet getwijfeld.

Ook inzake het asielverzoek van uw zus en haar echtgenoot werd een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel in het verzoekschrift voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst houden uw dochters door diverse medische stukken en door een attest van haar schoolpsychologe gestaafe psycho-medische problemen – ze is vroegtijdig puber en heeft verschillende medische problemen; een hormonale gentherapie die ze als behandeling voor haar vroegtijdige puberteit kreeg, veroorzaakte bij haar ook psychische problemen (CGVS, p. 3; p. 6; p. 8-10; p. 13-15) – geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire

bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In dit verband kan er bovendien nog gewezen worden op de vaststelling dat jullie in Peru toegang hadden tot de aldaar beschikbare gezondheidsinstellingen. Zo kreeg uw dochter in Peru de diagnose van vroegtijdige puberteit en had ze toegang tot verschillende (privé-)dokters, onder wie een endocrinoloog (CGVS, p. 3; p. 9; p. 13). Kort nadat de diagnose was gesteld, vertrokken jullie naar België waardoor u in Peru niet gezocht heeft naar mogelijkheden om er haar geestelijke problemen te laten verzorgen. U erkende wel dat er mogelijkheden zijn om dergelijke psychische problemen te verzorgen (CGVS, p. 8).

U verklaarde daarnaast ook nog dat psycho-medische zorgen in Peru duur zijn (CGVS, p. 8) en dat de socioeconomische situatie er sinds het uitbreken van de pandemie in Peru er moeilijker op geworden is waardoor veel mensen ontslagen zijn en de lonen tot het absolute minimum werden verlaagd: op uw leeftijd zou u er bij terugkeer als 'afgedankt' worden beschouwd (CGVS, p. 5). Een dergelijk motief als dusdanig ressorteert echter evenmin onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socioeconomische overwegingen, zoals o.a. tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uwen hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. U verklaarde in dit verband dat u in Peru werkte en dat de woning waarin u woonde eigendom was van uw familie (CGVS, p. 4). U had toegang tot de sociale zekerheid in uw land en zelfs tot peperdure artsen (CGVS, p. 9). Dankzij uw werk kon u voor uw dochter zorgen en later een vlucht naar België voor uw dochter en uzelf betalen (CGVS, p. 7; p. 14). U verklaarde weliswaar dat u op uw leeftijd onder meer door de gevolgen van de pandemie op de arbeidsmarkt als 'afgedankt' zou worden beschouwd. U erkende evenwel dat heel wat mensen ook op uw leeftijd op de arbeidsmarkt actief zijn, onder meer als zelfstandigen (CGVS, p. 5). Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Peru niet opnieuw toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt en dat u er levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verwees voorts naar de enorme criminaliteit in uw regio van herkomst. Om dit aan te tonen, legde u een aantal artikels neer die in de pers waren verschenen. Hieruit blijkt onder meer dat de Peruaanse overheid omwille van de hoge criminaliteitscijfers de noodtoestand in Callao heeft uitgeroepen (CGVS, p. 3-5; p. 9; p. 11-12; p. 14). Deze door u aangehaalde algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en de door u in dit verband aangehaalde voorbeelden (u werd net zoals enkele familieleden enkele keren het slachtoffer van een overval) houden evenmin verband met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. De door u geschetste criminaliteit is ook onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de laatste keer dat u persoonlijk het slachtoffer werd van een overval in Peru ongeveer een decennium voor uw vertrek uit het land was. Uw dochter werd, behalve dat ze op straat werd nageroepen, nooit het slachtoffer van criminaliteit (CGVS, p. 11-12). Overigens blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat dankzij de noodtoestand duizenden misdadigers in Lima en Callao konden worden opgepakt, met een significante vermindering van de misdaadcijfers als gevolg. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het loutere gegeven dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van (gewelddadige) criminelen niet voldoende ernstig is om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet te vallen.

Dat de door u aangehaalde veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en de door u aangehaalde vrees dat uw dochter het slachtoffer zou worden van criminelen onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade wordt tevens bevestigd door uw houding en deze van uw directe familieleden.

Ofschoon de echtgenoot van uw zus reeds op 2 juli 2018 uit Peru vertrokken is en uw zus hem hier in februari 2019 kwam vervoegen, bleef u samen met uw dochter nog tot in september 2019 in Peru. U verklaarde dat, hoewel uw zus (...) u aangespoord had om net als zij naar België te komen, u niet naar hier wilde komen uit angst helemaal van nul te moeten herbeginnen. U besliste uiteindelijk pas door de mentale problemen van uw dochter om Peru te verlaten (CGVS, p. 10; p. 13). Tevens blijkt uit uw verklaringen dat uw dochters vader, die overigens vanuit Peru al enkele keren geld naar u in België opstuurde, uw moeder, uw zus (...) en haar echtgenoot nog allen in Callao verblijven. Uw zus en haar twaalfjarige dochter die dezelfde leeftijd als uw dochter heeft wonen in bij uw moeder, bij wie u zelf tot aan

uw vertrek uit Peru inwoonde. Uw moeder keerde bovendien na een bezoek aan u en uw zus (...) in België op 3 maart 2022, i.e. een maand nadat de noodtoestand in Callao omwille van de criminaliteit aldaar was uitgeroepen, naar Callao terug (CGVS, p. 6-8).

Ook dient vastgesteld te worden dat u sinds september 2019 in België verblijft, waarna u een aantal maanden hier illegaal verbleef alvorens pas op 10 juni 2020 om internationale bescherming te verzoeken. Uw ter rechtvaardiging ingeroepen onwetendheid over de asielprocedure (CGVS, p. 14) kan niet worden weerhouden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen u niet heeft gedaan.

Uw houding en deze van uw familieleden, met name de vaststelling dat er klaarblijkelijk geen haast bij het vertrek van u en uw dochter uit Peru was gemoeid, uw laattijdig verzoek om internationale bescherming en de recente terugkeer van uw moeder naar Callao, waar nog verschillende van uw familieleden, onder wie de dochter van uw zus met dezelfde leeftijd als uw dochter, verblijven, staan haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve kan betreffende de belaging door uw volleybaltrainer nog opgemerkt worden dat de laatste keer dat u hem heeft gezien was toen u zestien of negentien jaar oud was, i.e. meer dan vijftientig jaar geleden. U wist niet of hij nu nog leeft (CGVS, p. 12-13). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Peru nog problemen met uw volleybaltrainer zou kennen. Volledigheidshalve kan betreffende de belaging door uw volleybaltrainer nog opgemerkt worden dat de laatste keer dat u hem heeft gezien was toen u zestien of negentien jaar oud was, i.e. meer dan vijftientig jaar geleden. U wist niet of hij nu nog leeft (CGVS, p. 12-13). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Peru nog problemen met uw volleybaltrainer zou kennen. Dat u vreesde dat uw dochter mogelijk net als u door één of andere crimineel aangerand zou kunnen worden (CGVS, p. 9), is een puur hypothetische vrees, die u

niet met concrete elementen ondersteunde. In dit verband kan herhaald worden dat uw dochter, behalve dat ze nageroepen werd, nooit veiligheidsproblemen heeft gekend en dat uw zus' dochter, die dezelfde leeftijd als u heeft, nog steeds in Peru verblijft. Uit niets blijkt dat zij in Peru problemen zou hebben.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit, aan de identiteit en nationaliteit van uw dochter en aan jullie afkomst uit Callao wordt niet getwijfeld.

Ook inzake het asielverzoek van uw zus en haar echtgenoot werd een weigeringsbeslissing genomen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er in verzoeksters hoofde geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoekster verwijst weliswaar naar het feit dat ze driemaal het slachtoffer werd van een overval, waaronder een gewapende en geen klacht kon indienen omdat de politie te bang is om de wijk binnen te komen en de criminelen mogelijks wraak zouden kunnen nemen, maar gaat er aan voorbij dat de commissaris-generaal terecht gesteld heeft dat dit geen verband houdt met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. De Raad is evenzeer van oordeel dat de door verzoekster geschetste criminaliteit onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit verzoeksters verklaringen bleek immers dat de laatste keer dat zij persoonlijk het slachtoffer werd van een overval in Peru ongeveer een decennium voor haar vertrek uit het land was. Bovendien stelde verzoekster in het verzoekschrift zelf dat de overvallen plaatsvonden voor de geboorte van haar dochter, die volgens de gegevens van het administratief dossier inmiddels 12 jaar oud is. Derhalve slaagt verzoekster er hoegenaamd niet in een actuele vrees voor vervolging of een actueel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Verzoekster herhaalt dat haar dochter omwille van haar lichamelijke toestand op straat lastig werd gevallen door de misdadigers in haar buurt. Op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde verzoekster nog dat bendes zich richten op meisjes, hen verkrachten en zwanger maken (Vragenlijst, vraag 3.5), maar zo blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat het voor verzoeksters dochter niet verder ging dan dat ze werd nageroepen op straat.

Het gebrek aan zwaarwichtigheid van de feiten, wordt bovendien bevestigd door verzoeksters houding en deze van haar directe familieleden. De commissaris-generaal vatte dit in de bestreden beslissing terecht samen als volgt:

"Ofschoon de echtgenoot van uw zus reeds op 2 juli 2018 uit Peru vertrokken is en uw zus hem hier in februari 2019 kwam vervoegen, bleef u samen met uw dochter nog tot in september 2019 in Peru. U verklaarde dat, hoewel uw zus (...) u aangespoord had om net als zij naar België te komen, u niet naar hier wilde komen uit angst helemaal van nul te moeten herbeginnen. U besliste uiteindelijk pas door de

mentale problemen van uw dochter om Peru te verlaten (CGVS, p. 10; p. 13). Tevens blijkt uit uw verklaringen dat uw dochters vader, die overigens vanuit Peru al enkele keren geld naar u in België opstuurde, uw moeder, uw zus (...) en haar echtgenoot nog allen in Callao verblijven. Uw zus en haar twaalfjarige dochter die dezelfde leeftijd als uw dochter heeft wonen in bij uw moeder, bij wie u zelf tot aan uw vertrek uit Peru inwoonde. Uw moeder keerde bovendien na een bezoek aan u en uw zus (...) in België op 3 maart 2022, i.e. een maand nadat de noodtoestand in Callao omwille van de criminaliteit aldaar was uitgeroepen, naar Callao terug (CGVS, p. 6-8).

Ook dient vastgesteld te worden dat u sinds september 2019 in België verblijft, waarna u een aantal maanden hier illegaal verbleef alvorens pas op 10 juni 2020 om internationale bescherming te verzoeken. Uw ter rechtvaardiging ingeroepen onwetendheid over de asielprocedure (CGVS, p. 14) kan niet worden weerhouden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen u niet heeft gedaan.

Uw houding en deze van uw familieleden, met name de vaststelling dat er klaarblijkelijk geen haast bij het vertrek van u en uw dochter uit Peru was gemoeid, uw laattijdig verzoek om internationale bescherming en de recente terugkeer van uw moeder naar Callao, waar nog verschillende van uw familieleden, onder wie de dochter van uw zus met dezelfde leeftijd als uw dochter, verblijven, staan haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Het louter verwijzen naar het feit dat zij vrouwen zijn en derhalve behoren tot de sociale groep van vrouwen, met inbegrip van algemene informatie waaruit blijkt dat (seksueel) geweld tegen vrouwen in Peru veelvuldig voorkomt en het feit dat uit de aangehaalde algemene informatie blijkt dat de kwaliteit van het onderwijs in Peru te wensen over laat, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hieromtrent in gebreke.

Ook het argument dat verzoeksters zus getrouwd is, een dochter heeft van dezelfde leeftijd als de dochter van verzoekster en in Peru woont en wel de hulp heeft van een man, dat zij ook tijdens het persoonlijk onderhoud al naar voor schoof, toont in verzoeksters hoofde en in hoofde van haar dochter geen (actuele) vrees voor vervolging aan noch wordt hiermee een reëel risico op ernstige schade aannemelijk gemaakt.

Verzoekster wijst er opnieuw op dat haar dochter een zelfmoordpoging heeft ondergaan, maar met dit gegeven op zich, hoe betreuenswaardig ook, wordt geen enkele afbreuk gedaan aan de pertinente vaststellingen met betrekking tot de psycho-medische problemen van verzoeksters dochter in de bestreden beslissing, die hier voor de duidelijkheid worden overgenomen:

"Overeenkomstig artikel 48/4, §2, Vooreerst houden uw dochters door diverse medische stukken en door een attest van haar schoolpsychologe gestaafde psycho-medische problemen – ze is vroegtijdig puber en heeft verschillende medische problemen; een hormonale gentherapie die ze als behandeling voor haar vroegtijdige puberteit kreeg, veroorzaakte bij haar ook psychische problemen (CGVS, p. 3; p. 6; p. 8-10; p. 13-15) – geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In dit verband kan er bovendien nog gewezen worden op de vaststelling dat jullie in Peru toegang hadden tot de aldaar beschikbare gezondheidsinstellingen. Zo kreeg uw dochter in Peru de diagnose van vroegtijdige puberteit en had ze toegang tot verschillende (privé-)dokters, onder wie een endocrinoloog (CGVS, p. 3; p. 9; p. 13). Kort nadat de diagnose was gesteld, vertrokken jullie naar België waardoor u in Peru niet gezocht heeft naar mogelijkheden om er haar geestelijke problemen te laten verzorgen. U erkende wel dat er mogelijkheden zijn om dergelijke psychische problemen te verzorgen (CGVS, p. 8)."

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de

zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voor zover verzoekster betoogt dat zij de bescherming van haar land niet kan inroepen, voert zij bijgevolg geen dienstig verweer.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoekster toont niet aan dat er in Peru sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.5. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF